

930

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 czerwca 1952 r.

w sprawie należności za dzierżawę nieruchomości wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi, użytkowanych przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Na podstawie ust. 15 uchwały Nr 135 Prezydium Rządu z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie uzdrowienia finansów spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” zarządza się, co następuje:

I.

§ 1. 1. Dla użytków rolnych jednostką podstawową do ustalania czynszu dzierżawnego jest hektar. Wysokość czynszu za 1 ha ustala się w granicach od 0,5 do 3 q żyta. w zależności od warunków ekonomicznych (poblize skupisk ludzkich), jakości gleby, rodzaju użytków (łąka, rola, pastwisko, nieużytek itp.), warunków klimatycznych i wysokości nad poziomem morza (okres wegetacyjny, góry itp.), kultury rolnej oraz specyficznych przyczyn mogących mieć wpływ na rentowność dzierżawionych gruntów.

2. Od budynków związanych z gospodarką rolną nie ustala się dodatkowego czynszu, o ile są użytkowane wyłącznie do celów z nią związanych.

§ 2. Dla zakładów i gospodarstw ogrodniczych obowiązują stawki przewidziane w instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 czerwca 1945 r. jako dolna granica ustalonego czynszu dzierżawnego.

§ 3. Za wody zarybione wysokość stawek czynszu dzierżawnego ustala się według niżej podanej tabeli od 1 ha lustra wody w stosunku rocznym:

Położenie	S t a w z a s i l a n y	
	wodami opadowymi	wodami przepływowymi
1) we wsi	200 kg żyta	150 kg żyta
2) wśród pól	150 „	100 „
3) wśród łąk i pastwisk	100 „	100 „
4) w lasach i na torfowiskach	75 „	75 „
5) dla jezior położonych na własnym obwodzie rybackim	10 kg żyta	

§ 4. 1. Od zakładów przemysłu rolnego ustala się czynsz dzierżawny oddzielnie za obiekt przemysłowy wraz z budynkami przemysłowymi i gospodarczymi, związanymi z produkcją przemysłową, i oddzielnie za

użytki rolne (rola, łąki, pastwiska, sady, wody zarybione itp.).

2. Dla lokali użytkowych, w których znajdują się urządzenia techniczne lub które służą jako urządzenia pomocnicze przy wykonywaniu produkcji (magazyny surowca lub produktu, biura, składy uboczne, warsztaty reperacyjne itp.), ustala się czynsz dzierżawny obliczony od 1 m² powierzchni użytkowej w wysokości przewidzianej uchwałą Prezydium Rządu z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe, wynajmowane przez jednostki administracji państwowej oraz instytucje i przedsiębiorstwa społeczne (Monitor Polski Nr A-77, poz. 889).

3. Za podstawę obliczenia czynszu dzierżawnego od urządzeń technicznych oraz eksploatacji kopalni nie podlegających przeróbce (np. torfowiska, kamieniołomy, piaskownie itp.) przyjmuje się obrót uwidoczniiony bądź w księgach zakładu, bądź ustalony przez wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej. Na tej podstawie ustala się roczną wysokość czynszu dzierżawnego w procentach wartości wyprodukowanego produktu brutto z tym, że przy ustalaniu tego procentu należy brać pod uwagę okoliczności warunkujące stopień opłacalności produkcji, jak stan urządzeń technicznych, położenie zakładu, koszty stałe zależne od ciągłości ruchu i wielkości zakładu itp.

4. Dla zakładów czynnych nie posiadających urządzeń technicznych bądź o ile urządzenia te stanowią niewielki uboczny i pomocniczy składnik głównego zadania produkcyjnego (samodzielne magazyny, słodownie, elewatory itp.) należy ustalać czynsz dzierżawny jedynie od 1 m² powierzchni użytkowej w trybie uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 czerwca 1950 r. (ust. 2).

5. Wymiar czynszu dzierżawnego nie może być niższy od kwoty amortyzacyjnej urządzeń technicznych.

6. Podstawy wymiaru i wysokości czynszów dzierżawnych, ustalone dla zakładów przemysłowych tabelą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r., powinny być stosowane bez zmian.

7. Podwórza, tereny składowe itp., związane z wykonywaniem produkcji przemysłowej, lokale mieszkalne i gospodarcze, związane pośrednio z produkcją zakładu (mieszkania pracowników, pomieszczenia ich inwentarzy, budynki związane z produkcją rolną zakładu) oraz nieczynne obiekty przemysłowe unieruchomione przez spółdzielnię „Samopomoc Chłopska” lub z nakazu kompetentnych władz są zwolnione od opłacania czynszu dzierżawnego. Na spółdzielni, użytkującej obiekt zwol-

niony od czynszu dzierżawnego, ciąży obowiązek dokonywania remontów zachowawczych.

II.

§ 5. 1. Wniosek co do wysokości czynszu dzierżawnego (z wyjątkiem czynszu od zakładów przemysłu rolnego) przedstawia komisja w składzie:

- 1) przedstawiciela wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium terenowo właściwej powiatowej rady narodowej — jako przewodniczącego;
- 2) terenowo właściwej gminnej rady narodowej;
- 3) zainteresowanej spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Dla gospodarstw ogrodniczych i obiektów przemysłowych należy w skład komisji powołać z głosem doradczym rzeczoznawcę.

3. W skład komisji wnioskujących czynsz dla zakładów przemysłowych wchodzi przedstawiciel wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej jako przewodniczący (zamiast przedstawiciela powiatowego).

§ 6. 1. Szczegółowy protokół w sprawie czynszu dzierżawnego sporządza komisja w trzech egzemplarzach (otrzymują: prezydium wojewódzkiej rady narodowej — wydział rolnictwa i leśnictwa, prezydium powiatowej rady narodowej — wydział rolnictwa i leśnictwa i spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”).

2. Umowa dzierżawna, spisana przez wydział rolnictwa i leśnictwa na podstawie protokołu komisji, podlega zatwierdzeniu przez prezydium powiatowej rady narodowej w odniesieniu do gospodarstw rolnych, ogrodniczych i wód zarybionych, w odniesieniu zaś do obiektów przemysłowych — przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej na podstawie opinii prezydium powiatowej rady narodowej.

3. W razie sprzeciwu zainteresowanej spółdzielni „Samopomoc Chłopska” co do proponowanej przez większość komisji wysokości czynszu dzierżawnego wysokość czynszu ustala Ministerstwo Rolnictwa po zapoznaniu się z opinią Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

III.

§ 7. Czynsz dzierżawny ustalony dla użytków rolnych, ogrodniczych i rybnych płatny jest w terminie do 1 listopada, dla obiektów zaś przemysłowych — w dwóch ratach: do 1 kwietnia i do 1 listopada każdego roku.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Rolnictwa: *J Dąb-Kociot*